

Παναγιώτης Μαυροειδής

Σύμφωνα με μια συστημική αφήγηση “η ακροδεξιά AfD και η αριστερή συμμαχία της Σάρας Βάγκενκνεχτ, αποτελούν φιλορωσικές δυνάμεις”. Άρα δυνάμει συμμαχικές. Και σίγουρα από κοινού “εχθρικές προς τις φιλελεύθερες αξίες και κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα”.

Πρόκειται για εντελώς επιφανειακή και λαθεμένη ανάλυση. Ούτε η ακροδεξιά ούτε η Σάρα εκκινούν από κάποια συμπάθεια προς τη Ρωσία. Όσο και αν πέφτουν εύκολα διάφοροι- και στην αριστερά- στην παγίδα της αντικατάστασης της οπτικής του **ταξικού ανταγωνισμού** με αυτή της **γεωπολιτικής κρατικής αντιπαράθεσης**, η αφετηρία αυτών των σχηματισμών έχει ξεκάθαρα ταξικό πρόσημο.

Για την ακροδεξιά AfD, πρέπει να πάψει η Γερμανία να θεωρεί τη Ρωσία εχθρό. Όχι τόσο από συμπάθεια προς ένα σύνολο αντιδραστικών, παραδοσιοκρατικών ιδεών που συνδέονται με το “*Πατρίς, Θρησκεία και Οικογένεια*”, που εκπέμπονται από το Ρωσικό κράτος, την εκκλησία και την αυλή διανοουμένων του Πούτιν. Αλλά για το λόγο που ρητά αναφέρει το εκλογικό πρόγραμμα της afd με ταξική ειλικρίνεια: “*Η Ρωσία είναι κράτος που πουλάει (φτηνό) φυσικό αέριο*”. Του οποίου η προμήθεια ως τώρα, ήταν μεγάλο ατού για την γερμανική οικονομία και την αστική της τάξη. Αντίθετα η ταύτιση με την πολεμική στρατηγική των ΗΠΑ, πλήττει τη Γερμανική οικονομία, ιδιαίτερα τους ενεργοβόρους τομείς της.

Στην περίπτωση της (όχι και τόσο αριστερής) Συμμαχίας Σάρα Βάγκενκνεχτ, η αφετηρία είναι παρόμοια, κυριαρχούμενη κυρίως από την προβολή της ανάγκης προστασίας της λεγόμενης “*μεσαίας γερμανικής επιχείρησης*”, την οποία η Σάρα παρουσιάζει – ψευδώς – σαν **ραχοκοκαλιά της Γερμανικής οικονομίας** και άρα την επιβίωσή της ως όρο για καλύτερη ζωή των λαϊκών στρωμάτων.

Στην πρώτη περίπτωση της ακροδεξιάς έχουμε μια σαφώς διακριτή, εξίσου επιθετική (με αυτή του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος Χριστιανοδημοκρατών, Σοσιαλδημοκρατών, Πράσινων, Φιλελευθέρων κλπ) αστική στρατηγική. Έχει κοινά στοιχεία με τη **στρατηγική της Λεπέν** και της λοιπής **ευρωπαϊκής φασίζουσας ακροδεξιάς**: “*Πρώτα η Γερμανία, η Γαλλία*” κλπ. Το ρεύμα αυτό αφενός εμπνέεται από την πολιτική Τραμπ και αφετέρου απαντάει σε αυτόν με το ίδιο νόμισμα.

Στην περίπτωση της Σάρας Βάγκενκνεχτ, έχουμε ένα τυπικό παράδειγμα της θλιβερής κατάληξης που μπορεί να έχει η **σταδιακή εγκατάλειψη της πρωταρχικότητας της ταξικής αναφοράς της αριστεράς**. Στην αρχή είναι η λεγόμενη “*υπεράσπιση των άμεσων οικονομικών συμφερόντων των λαϊκών στρωμάτων*”, χωρίς άλλες πολιτικές προεκτάσεις. Μετά έρχεται η ρητή υπεράσπιση των συμφερόντων των “*μεσαίων*” και καλά επιχειρήσεων (που δεν είναι και τόσο μεσαίες στη Γερμανία), πάντα για “*να ζήσει ο λαός*”. Και στο τέλος, έρχεται ως συγκολλητική ουσία η **ενσωμάτωση βασικών στοιχείων της**

ακροδεξιός ρητορικής όπως η μεταναστοφοβία, ώστε να ψαρέψουν ψήφους στα θολά νερά και να φουσκώσουν τα πανιά της ακροδεξιάς και των πιο παρωχημένων αστικών ιδεών. Όταν δε όλα αυτά δένουν μαζί, η συγκυβέρνηση με τα αστικά κόμματα, πλησιάζει.

Η ακροδεξιά, όπως φάνηκε ήδη σε Ιταλία, Αυστρία και όλο και πιο καθαρά στη Γαλλία, δεν είναι ούτε τόσο αντισυστημική, ούτε και ασύμβατη με το “κατεστημένο”. Το πολιορκεί, το διεμβολίζει από και το μετατοπίζει προς τα δεξιά με άμεσο στόχο στη Γερμανία την άλωση της εκλογικής βάσης της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης.

Η Συμμαχία της Σάρας Βάγκενκνεχτ, ποντάρει περισσότερο, αν και όχι αποκλειστικά, στο να δράσει στη “φιλελεύθερη, δημοκρατική” πλευρά του γερμανικού πολιτικού συστήματος. Προς μεγάλη διάψευση του αφηγήματος του “κόμματος του πολέμου”, μετά τα αποτελέσματα στα κρατίδια της Ανατολικής Γερμανίας ότι θα συγκυβερνήσει με την **AfD**, η Σάρα αμέσως διευκρίνησε ότι στοχεύει σε **κυβερνητική συνεργασία με χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες, αλλά “υπό όρους”.** Προς μεγάλη μάλιστα έκπληξη όσων στην αριστερά βιάστηκαν να την παρουσιάσουν ως **ΤΟ** παράδειγμα, στο πλαίσιο της **ρηχής γεωπολιτικής και όχι ταξικής θεώρησης των πραγμάτων,** που αγωνιά για **συμμαχίες κρατών και όχι τάξεων και κινημάτων,** ήδη η **Συμμαχία της Σάρας Βάγκενκνεχτ** έχει κλείσει ή παζαρεύει για από κοινού σχηματισμό κυβέρνησης στη μεν **Θουριγγία** με χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες στο δε **Βραδεμβούργο** με τους Σοσιαλδημοκράτες. Στα υπό συζήτηση προγράμματα ξεχωρίζει η **μεγαλύτερη αστυνόμευση, η απαγόρευση κινητών στα σχολεία, η ενίσχυση επιχειρήσεων και ο έλεγχος της μετανάστευσης.**

Με τούτα και με τα άλλα, το δήθεν “μέτωπο κατά της ακροδεξιάς”, την “δικαιώνει” πολιτικά και της δίνει πανιά...